"ਸੂਰਜ ਪਰਿਥਵੀ ਦੇ ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਪੂਰਬ ਚ ਉਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੱਛਮ ਵਲ, ਅਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ..." ਪਰ ਬਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਨਟਦੇ ਹੋਏ ਬੈਮਬੂ ਮੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਪਰ ਆਹ ਕਿ ਉਤਰੀ ਗਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਯਾਰ! ਕੋਈ ਅਸਤ-ਵਸਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੂਰਜ, ਓਹ ਤੇ ਇਕ ਆਠੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਣਾਂਦਾ ਹੈ ਹਰ ਸਾਲ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਬਾਂਸ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨੇ.." ਬਿੰਗ ਸ਼ਰਮਾ ਗਈ ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਗਲ ਤੇ ਟਸ-ਮਸ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਨ ਦੋਵੇਂ ਪੱਕੇ ਆੜੀ, ਆਖਰ ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਦੋਨਾਂ ਨੇ "ਬਾਈ ਆਪਾਂ ਉਹ ਸਿਆਣੇ ਬੋੜ੍ਹ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਫੋਨ ਤੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਗੌਤਮ ਬੁਧ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸੀ!" ਬੋੜ੍ਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪਰਚੀ ਈ-ਮੇਲ, ਨੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭੰਬਲ-ਭੂਸੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤਾ। ਲਿਖੇਆ ਸੀ: "ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗਲਤ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਜਗਾਹ ਖੜਾ ਦਿਖੇਆ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ!" ਪਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਏਆ ਬੋੜ੍ਹ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਚ ਲਿਖੇਆ ਸੀ: "ਆਸੀਂ ਤਿਨੋਂ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਗਲ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ: ਜਿਹੜ੍ਹ ਦਾ ਘੋਰ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਆਣੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਸੋਚੋ! ਇੰਨਾ ਵਲੋਂ ਆਹ ਚਿਤਰ ਹੈ ਵੇਖੋ:-

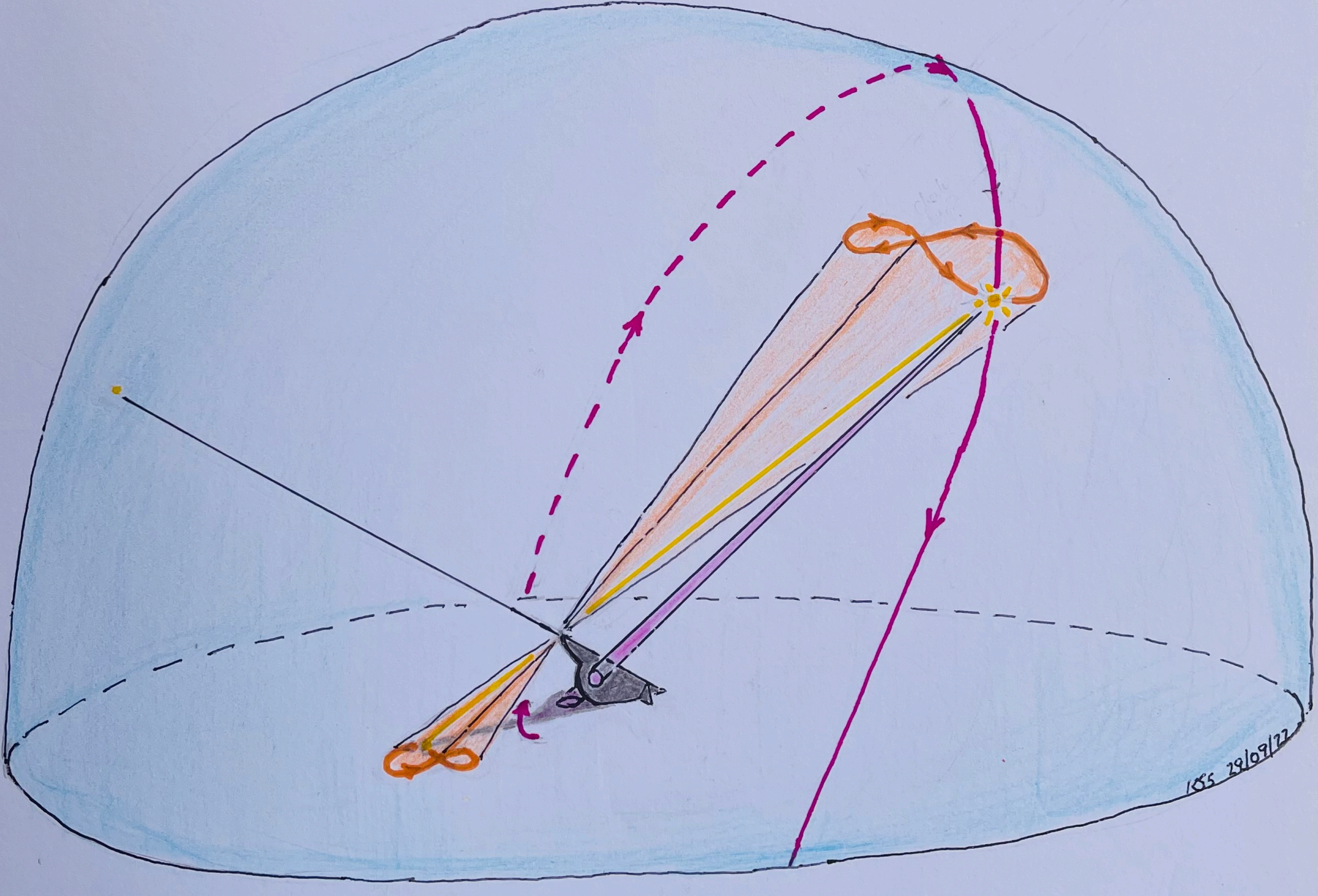

ਗਾੜ੍ਹੀ ਕਿਰ ਲੱਗਾ ਪਿੰਗ ਤੇ ਬਾਂਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਨ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਤਰ, ਅੱਗੇ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਣ ਕੇ ਪੜ੍ਹਣ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੌਕ ਸੀ। ਕਿ ਤੁਸੀ ਵੀ ਕਾਬਿਲ ਹੋ ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ? ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ? ਪਗਬਗਮ ਇਹ ਧਾੜ੍ਹੀ ਔਖੀ ਹੈ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ! ਆਖਰ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਏਨਰਜੀ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਸਭ ਨਿਰਭਰ! ਮੈਂ ਸੋਚੋ ਆਪੇ ਹੀ! ਕਿਉਂਕਿ ਦਲ ਕਿਰ ਬਾਰ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਤੋਰਾਂਗਾ...